

лко и тосъ часъ са изгуби, и когато Лидонъ гледаше къмъ нея, чу са пакъ тържественныйтъ и остъръ гласъ женскій, ва най младата отъ другытъ и другаркы ; тя бѣше извѣстната лудичка която пѣше обычната си пѣсень.

Напредъ борцы юнацы,
Напредъ, напредъ съ мажрацы
Съ гърды срѣщо гърды.
Каква голѣма радость . . .
Народътъ пѣленъ съ драгость
На зрѣлище вървы.

